

дворітса, і съма єгѡ наслѣдитъ землю. Держава Господь волнихъ ієгѡ, і завѣтъ ієгѡ, івійтъ ймъ. "Очи мои вѣнчъ ко Господю, іако той исторгнетъ Ты съти нозъ мой. Призри на мѧ, і помилуй мѧ, іако єдинородъ і ици єсмъ азъ. Скверби сердца моегѡ оумножиша сѧ, Ты наждъ моихъ изведи мѧ. Биждъ смиреніе мое, і трѣдъ мбї, і штаки всѧ грехи моѧ. Биждъ врагъ моѧ, іако оумножиша сѧ, і не навидѣніемъ неправеднымъ вознесавідѣша мѧ. Сохраніи дѣшъ мою, і избави мѧ, да не постыжеся, іако оуповѣахъ на тѧ. Незлобивіи і правіи приложиша сѧ мнѣ, іако потерпѣхъ тѧ Господи. Избави Боже Ісраилъ Ты всѣхъ скорбей єгѡ.

Помилуй мѧ Боже. писан въ полѣнощица та.

Слава ииинѣ:

Аллиліїа, аллиліїа, аллиліїа, слава тебѣ Боже. три пати Господи помилуй. три пати. И ако са пог Богъ Господь дѣмаме Слава: дневный а тропарь. И иинѣ: Богородице ты еси лоза истинала:

Ако ли аллиліїа, дѣмаме тропарь, гласъ, б.

Господи иже пресватаго твоего дѣха, въ третий часъ апостолиши твойми низ пославый: тогѡ Благий не ѿмий Ты насъ, но ѿбнови насъ моланихтиша.

Стіхъ є:

Сердце чисто созижди во мнѣ Боже, і дѣхъ правъ ѿбнови во ѿутробѣ моей.

Стіхъ є:

Не ѿбери мене Ты лица твоего, і дѣха твоего святаго не ѿмий Ты мене.

Слава, і иинѣ, Богородиченъ:

Богородице ты еси лоза истинала, взрастившая